

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) m. ft.

Poul Christensen: I Slutningen af forrige Møde fremkom den højtærede Konseilspræsident med en Udtalelse, som jeg er afskaaren fra at kunne gengive ordret efter Rigsdagstidendens Fortryk, da dette ikke foreligger, men som jeg tror ikke at have opfattet forkert, hvad der ogsaa finder Bekræftelse i Referatet i et Blad, der staaar Regeringen nær, nemlig i Bladet „Dannebrog“.

Efter dette har den højtærede Konseilspræsident paa en Udtalelse fra min Sidemand til højre (Zahle) om, at Konseilspræsidenten ved et Møde i sin Valgkreds forud for sidste Valg havde udtalt, at naar Landstinget kunde opløses, kunde de kongevalgte det selvfølgelig ogsaa, tilladt sig at betegne dette Referat, som jeg fuldstændig vedkender mig, og som jeg for mit Vedkommende er villig til at bekræfte naar og hvor som helst som værende min Opfattelse af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse dersteds, som falsk. Jeg ønsker da at rette det Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident . . .

Formanden: Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efter min Opfattelse sigtede den højtærede Konseilspræsident hverken til Taleren i Gaar eller til det ærede Medlem, men til et Bladreferat.

Poul Christensen: Saa har jeg maa-ske misforstaaet det. Jeg bøjer mig naturligvis for Formandens Dom, som selvfølgelig er rigtig. Men enten det er Referatet, eller det er min ærede Sidemands Gengivelse — jeg antager nok, de to falde sammen —, vil jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident: Hvor ere de Punkter i denne Udtalelse, som den blev gengivet i Gaar, som den højtærede Konseilspræsident betegner som falske?

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Ja, Fortrykket foreligger jo heller ikke for det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahles) Vedkommende, saa

jeg kan ikke sige, hvorledes Ordene ere faldne, men mit Indtryk af den Udtalelse, som blev fremsat i Gaar, var det, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) søgte at godtgøre, at jeg havde udtalt mig om dette Spørgsmaal overfor mine Vælgere paa en anden Maade forud for Valget, end jeg havde gjort hidtil, og end jeg vilde gøre herinde. Saaledes opfatter jeg Udtalelsen, og saaledes opfattede jeg det Referat, han søgte at fremsætte, og saaledes opfattet er det fuldstændig falsk. Jeg har nemlig ikke nogen Sinde fremsat en Udtalelse for mine Vælgere om dette Spørgsmaal anderledes, end jeg tidligere har gjort, eller anderledes, end jeg har gjort herinde. Jeg har om dette Spørgsmaal stadig sagt, at det var et Spørgsmaal, der ikke egnede sig til Diskussion, og jeg har henvist til, hvad jeg svarede oppe i Landstinget. Ved det bemeldte Møde — som for øvrigt ikke var i Hee, men i Thim — udtalte jeg min Opfattelse ved at henvise til, hvad jeg Aaret iforvejen havde sagt ved en Grundlovsfest i Ulfsborg. Jeg kan selvfølgelig ikke sige noget til, hvorledes det ærede Medlems Opfattelse er. Ved det Møde — jeg har et Referat — sagde det ærede Medlem siden, efter at jeg havde udtalt mig: „Jeg takker Ministeren for hans Udtalelse om Landstingets Opløsning. Jeg forstod ham saaledes, at han mener, at ogsaa de kongevalgte kunne opløses, og jeg takker ham af Hjertet“. Saa lo hele Forsamlingen. Men det ærede Medlem kan nok forstaa, at en Udtalelse af ham om hans Opfattelse, som vakte Latter i hele Forsamlingen, gav mig ikke nogen Anledning til at udtale mig. I det hele taget var det jo et mærkeligt Møde, der holdtes derovre. Jeg havde den Dag indbudt til to Møder i min Valgkreds, i Thim og i Ringkøbing. I Ringkøbing plejer det største Møde at være, i Thim var der en 400 Mennesker sammen. Det ærede Medlem mødte der sammen med Gaardejer Doose for at angribe den Politik, jeg førte Ordet for. Det beskrives i Bladet, hvorledes han optraadte, og jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at oplæse et Par Ord derom. (*Slengerik:* Hvad er det for en Avis?) Det er „Ringkøbing Amts Dagblad“. (*Slengerik:* Ja, saa er det godt). „Da Folketingsmand Poul Christensen fik Ordet, lød der i Førstningen jævnlig Bifald fra enkelte Tilhørere — saa vidt vi kunde forstaa, fra de faa tilstedeværende Socialister og en enkelt moderat — mens den øvrige Forsamling holdt sig